

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sifre Ḳodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Yirmeyah

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 596 [1835 oder 1836]

במ הימרי

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9113

וַיֵּשְׁבוּ בְּגֵרוֹת כְּמוֹהֶם אֲשֶׁר-אָצֵל
 בֵּית לֶחֶם לָלֶכֶת לָבוֹא מִצְרַיִם:
 (י) מִפְּנֵי הַכְּשָׁדִים כִּי יִרְאוּ
 מִפְּנֵיהֶם כִּי-הִכָּה יִשְׁמַעֲלֵךְ בֶּן-
 נְתַנְיָה אֶת-גְּדֻלְיָהוּ בֶן-אֲחִיקָם
 אֲשֶׁר-הִפְקִיד מֶלֶךְ-בָּבֶל בְּאֶרֶץ:
 מב (ה) וַיִּגְשׁוּ כָל-שָׂרֵי הַחַיִּלִּים
 וַיּוֹחֲזֵנוּ בֶן-קָרֵחַ וַיּוֹזִינָהוּ בֶן-
 הוֹשַׁעְיָה וְכָל-הָעָם מִקָּטָן וְעַד-
 גְּדוֹל: (ג) וַיֹּאמְרוּ אֶל-יִרְמְיָהוּ
 הַנְּבִיא תְּפַלֵּןָּא תַחֲנֹתְנוּ לְפָנֶיךָ
 וְהַחֲפִלֵּל בְּעַדְנוּ אֶל-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּעַד כָּל-הַשְּׂאֵרִית הַזֹּאת כִּי-
 נִשְׁאַרְנוּ מֵעַט מִהַרְבֵּה כִּאֲשֶׁר
 עִינֶיךָ רָאוּת אֲתָנוּ: (ג) וַיַּגִּדְ-לָנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר
 נָלַךְ-בָּהּ וְאֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר-נַעֲשָׂה:
 (ד) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא
 שְׁמַעְתִּי הַנְּנִי מִתְּפִלֵּל אֶל-יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם כְּדַבְּרֵיכֶם וְהָיָה כָּל-

חרגום אשכנזי קיט
 מיט איהנען נאך דעם געביט
 טהע כמהם בייא בית לחם,
 וואזיא ראסטעטען אום פאן דא
 ווייטער צו ציעהען נאך מצרים.
 (י) וועגען דער כשדים פאר
 דענען זיא זיך פירכטעטען,
 ווייל ישמעאל דער זאון נתניה'ס
 דען גדליה זאון אחיקם'ס ער-
 שלוג, דעם דער קעניג פאן
 בבל צום שטאטטהאלטער אים
 לאנדע געועטצט האט.

מב (ה) דאך פארהער טראג
 טען אללע העערפיה
 רער אונד יוחנן דער זאון
 קרח'ס, אויך יוניה דער זאון
 הושעיה'ס אונד דאן זעמטלי-
 כע פאלק פאם קליינסטען ביז
 צום גרעסטען פאר דען פראג
 פעטען ירמיהו, (ג) אונד
 שפראכען צו איהם: לאס אונ-
 זער פלעהען דיר נאהע קאמ-
 מען, אונד בעטע נאך פיר אונד,
 פיר דיעזעס קליינע הייליגן
 צום עוויגען דינעם גאטטע,
 דען פאן זא פיעלען זינד נור
 וויר וועניגע צוריק געבלעכען,
 וויא דוא אונדא פאר דיר זיע-
 העכט. (ג) מאגע דער עוויגע
 דיין גאטט אונד דען וועג ציי-
 גען, דען וויר איינשלאגען,
 אדער דוא פארשריפט ער-
 טהיילען, דער וויר נאבלעכען
 זאללען. (ד) דא שפראך ירמיה
 צו איהנען: יא גערן ווילל איך
 בעטען צו דעם עוויגען, אייערעם גאטטע, וויא איהר עם פערלאנגעט, אונד וואס דער
 עוויגע

כמהם קרי הדבר

ר ש י

(ז) נגרות כמהם. נגרות דיהב דוד לכמהם בן כרוזי גלעדזה כשזב ממלמת אנבלום כמו
 שנאמר בספר (שמאל ב' י"ט) אחייענר כמהם ונו':

ב א ו ר

מב (ד) שמעזי, ר"ל תזכנתם ואלעה כדבריכם.

עוויגע אייך אנטווארטען ווירד, ווערדע איך נענויא אייך אני צייגען; קיינע זילבע ווערדע איך פערדעהלען. (ה) היערויף ערווידערטען זיא דעם ירמיה: דער עוויגע זיא צווישען אונז איין וואהרהאפטער בעגלויב-טער צייגע, דאס וויר אונז גאנץ נאך דער פארשריפט האלטען וואללען, דיא דער עוויגע אונז דורך דיך ערטהיי-לען ווירד. (ו) מאגע זיא גוט אדער שלעכט פיר אונז אויס-פאללען, וויר געהארבען טרויא דער שטיממע דעם עוויגען אונזערעם גאטטעם, צו דעם וויר דיך נון שיקקען; דען נור דאן קאן עס אונז וואהלבעהען, זיען וויר דער שטיממע דעם עוויגען געהארבען. (ז) נאך פערלויף פאן צעהן טאגען ווארדעם ירמיה דאן ווארט דעם עוויגען. (ח) זאגלייך ליעם ער יוחנן דען זאָהן קרח'ס, אל-לע זיינע נענאָסען, דיא העער-פיהרער אונד אללעם פאלק פאָס גרעסטען ביז צום קליינ-סטען פאר זיך קאממען, (ט) אונד שפראך צו איהנען: זא שפריכט דער עוויגע, דער גאטט ישראל'ס, צו דעם איהר מיך זאנדטעט, אייערע דע-מיטהיגע ביטטע איהם פאר צו לעגען; (י) זוען איהר אין דיע-זעם לאנדע פערבלייבעט, זא ווערדע איך אייך בויען אונד ניכט צערשטארען; אייך

הַדְּבַר אֲשֶׁר-יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם אֲגִיד לָכֶם לֹא-אֲמַנֶע מִכֶּם דְּבַר: (ה) וְהָמָּה אָמְרוּ אֶל-יִרְמְיָהוּ יְהוָה יְהוּה בָּנוּ לְעַד אָמֵת וְנֶאֱמַן אִם-לֹא כְּכֹל-הַדְּבַר אֲשֶׁר יִשְׁלַחַךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֵלֵינוּ כֵּן נַעֲשֶׂה: (ו) אִם-טוֹב וְאִם-רַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר אָנוּ שֹׁלְחִים אֹתְךָ אֵלָיו נִשְׁמַע לְמַעַן אֲשֶׁר יִיטַב-לָנוּ כִּי נִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: (ז) וַיְהִי מִקֵּץ עֶשְׂרֵת יָמִים וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ: (ח) וַיִּקְרָא אֶל-יֹוחָנָן בֶּן-קֶרַח וְאֶל כָּל-שְׂרֵי הַחִילִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וּלְכָל-הָעָם לְמַקְטָן וְעַד-גְּדוֹל: (ט) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּים אֹתִי אֵלָיו לְהַפִּיל תְּחִנַּתְכֶם לְפָנָיו: (י) אִם-שׁוֹב תֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וּבְנִיתִי אֶתְכֶם וְלֹא אֶהְרַס וְנִטְעַתִּי אֶתְכֶם וְלֹא אֶתּוֹשׁ כִּי נִחַמְתִּי אֶת-הָרָעָה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לָכֶם: (יא) אֶת-תִּירְאוֹ מִפָּנַי מִלֶּךְ בְּבֶר אֲשֶׁר-אַתֶּם

יראים אכחנו קרי פלאנצען אונד ניכט מעהר איסרויסען, דען מיך רייעט דאן אונגליק, דאן איך אי-בער אייך געבראכט האבען. (יא) פירכטעט אייך ניכט פאר דעם קעניגע פאן ככל, דען

ב א ו ר

(ו) אנו, כתיב וקרי אכחנו, לא זמלח אנו לא נמלח במקרא עוד לא זה (לד"ק). (יא) אשר אחם יראים,

יִרְאִים מִפְּנֵי אֱלֹהֵיךָ מִמְּנוֹ
 נֶאֱמַר יִרְוֶה כִּי־אֶתְכֶם אֲנִי
 לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וּלְהַצִּיר אֶתְכֶם
 מִיָּדוֹ: (יג) וְאַתָּן לָכֵן רַחֲמִים
 וּרְחַם אֶתְכֶם וְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־
 אֲדַמְתְּכֶם: (יד) וְאִם־אֲמַרְיִם אַתֶּם
 לֹא נִשְׁבַּב בְּאֶרֶץ הַזֹּאת לְבִדְתִּי
 שָׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 (טו) לֵאמֹר לֹא כִּי אֶרֶץ מִצְרַיִם
 גְּבוּאָה אֲעִיר לֹא־נִרְאָה מְלַחְמָה
 וְקוֹל שׁוֹפָר לֹא נִשְׁמָע וְלֶחֶם
 לֹא־נִרְעַב וְשֵׁם נִשְׁבַּב: (טז) וְעַתָּה
 לָכֵן שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה שְׂאֵרֵי־
 יְהוּדָה כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם־אַתֶּם שׁוֹם
 תִּשְׁמוֹן פְּנֵיכֶם לְבַת מִצְרַיִם
 וּבְאַתֶּם לַגּוֹר שֵׁם: (יז) וְהִזְרִיתִּי
 הַחֶרֶב אֲשֶׁר אַתֶּם יִרְאִים מִמֶּנָּה
 שֵׁם תִּשְׁיֹג אֶתְכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְהִרְעַב אֲשֶׁר־אַתֶּם וְדָאֲגִים מִמְּנוֹ
 שֵׁם יִדְבַק אַחֲרֵיכֶם מִצְרַיִם וְשֵׁם

תרגום אישכנזי קב
 איהר אימסער צו פֿירכטיו
 פֿפלעגעט! פֿירכטעט אייך
 ניכט פֿאַר איהם, שפּריכט
 דער עוויגע, דען איך בין מיט
 אייך, אייך בייאצושטעהען
 אונד אייך צו רעטטען אויס זיי.
 נער האַנד. (יג) איך ווערדע
 מיטלייך פֿיר אייך ערוועקקען,
 ער ווירד זיך אייערער ערבאַר.
 מען, אונד אייך אין אייער פֿאַר
 טערלאַנד וויעדער צוריקבריינג.
 גען. (יד) דענקעט איהר אַכער:
 ניין וויר בלייבען ניכט אין דיע.
 זעם לאַנדע! (וויינט מיהל) דער
 שטיממע דעם עוויגען ניכט צו
 געהאַרען, (יד) דענקענד:
 ניכט אַנדערס! זאָנדערן נאָך
 מצרים וואָללען וויר ציעהען,
 וואָ קיין קריעג געזעהען, קיין
 פֿאַזוינענשאַלל געהאַרט, אונד
 נאָך בראָד ניכט געהינגערט
 ווירד, דאָרט וואָללען וויר
 וואָהנען! (טז) זאָ האַרעט דען
 היעריבער דאן וואָרט דעם
 עוויגען, איהר איבעררעסט
 פֿאַן יהודה! זאָ שפּריכט דער
 הערר דער העערשאַרען,
 דער גאָטט ישׂראל'ס: ווען
 איהר פֿעסט בייא אייעדעם
 פֿאַר זאָט צע בלייבט, נאָך
 מצרים צו ציעהען, אונד ווירק
 לייך דאהין ציעהעט, אום דאָ
 זעלכסט צו בלייבען, (יז) זאָ
 ווירד דאן שווערדט, פֿאַר דעם
 איהר אייך זאָ זעהר פֿירכטעט,

המחו
 אייך דאָרט אים לאַנדע מצרים ערהאַלען, אינד דיא הוננערסנאָטה, פֿאַר דער איהר
 היער אין בעזאַרנגניס וויר, ווירד אייך דאָרט אין מצרים טרעפֿען, אונד דאָרט ווערדעט
 ר ש"י
 מ כ (יד) וקול שופר. שמקצין הזופים להזכיר את העם:

איהר אומקאסמען. (יז) זא
 ווערדען אללע, דיא פעסט
 דאכיא בעהארטען, נאך
 מצרים צו קאסמען, אום דא-
 זעלכסט צו וואהנען, דורך
 שווערסט, דורך הינגער אונד
 דורך פעסט אויפגערייבען
 ווערדען, ניכט איין איינציגער
 פאן איהנען זאלל זוריק בליי-
 בען אונד דעם אונגליקקע ענט-
 רינגען, דאז איך איבער זיא
 ברינגען ווערדען; (יח) דען זא
 שפריכט דער הערר דער
 הערשאארען, דער גאטט
 ישראל'ס: זא וויא מיין צאן,
 מיין גרים א בער דיא בעוואה-
 נער ירושליכ'ס זך ערגאס,
 עבען זא ווירר מיין גרים זך
 אויך איבער איך ערניעסען,
 ווען איהר נאך מצרים געהעט,
 איהר ווערדעט דער נעגענ-
 שטאנד דער פערווינשינג, דעם
 שרעקקענס, דעם פלוזעס,
 אונד דעם שמאצעס ווערדען,
 אונד ניע מעהר דיזען ארט ער-
 בליקקען. (יט) דאז האט גאטט
 איבער איך אים געשראָבען,
 איהר איבעררעסט פאן יהודה!
 געהעט דאָהער ניכט נאך
 מצרים, וויכעט — איך בע-
 טהייערע עס איך הייטע —
 וויסעט, (כ) דאס איהר זאנסט
 איך זעלבער בעטריגעט, דען

תמתו: (י) ויהיו כל האנשים
 אשר שמו את פניהם לבוא
 מצרים לגור שם ימותו בחרב
 ברעב ובדבר ולא יהיה להם
 שריד ופליט מפני הרעה אשר
 אני מביא עליהם: (יא) כי כה
 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 כאשר נתן אפי וחמתי על ישרי
 ירושלם בן חתך חמתי עליכם
 בבאכם מצרים והייתם לאלה
 ולשמה ולקללה ולחרפה ולא
 תראו עוד את המקום הזה:
 (יב) דבר יהוה עליכם שארית
 יהודה אל תבאו מצרים ידע
 תדעו כי העידתי בכם היום:
 (יג) כי התעתים בנפשותיכם כי
 אתם שלחתם אתי אר יהוה
 אלהיכם לאמר התפלל בעדנו
 אל יהוה אלהינו וככל אשר
 יאמר יהוה אלהינו בן הגדלנו
 ועשינו: (יד) ואגד לכם היום

ולא
 התעותם קרי
 איהר האכט מיך יא געזאנדט צום עיוגען אונד געבעטען: פלעהע פיר אונז צום עוויגען
 אונזערעם גאטטע, אונד צייגע אונז אללעס אן, וואס דער עוויגע אונזער גאטט אונז זא-
 גען ווירר, וויר וואללען עס טרייליך בעפאלגען. (כא) נון האבע איך עס איך אנגעצייגט,

ב א ו ר

אשר דרנכס חמיד לייז חפניו. (יט) כי הערתי בכם, גראכ'כי הוא מאמר מוסגר, והכוונה איז
 אעידה ואתרה נכס היום כי הצעיתם בנפשותיכם אם לא תשמעו לדברי, ושלח ידע מדע מוסב
 על כי הצעיתם, וכאשר תרגמתי. (כא) ואניד לכם היום, כי עדין לא כלת דבריו ולא ענו
 אותם, פלא הכיר נהם כי דעתם היה ללכת למצרים על כל פנים (רד"ק).

וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלֹא אֲשֶׁר-שָׁלַחְנִי אֲרִיכֶם:
(כג) וְעַתָּה יָדַע תְּדַעוּ כִּי בַחֲרַב
בְּרָעַב וּבַדְּבַר תְּמוּתוֹ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר חִפְצִיתֶם לָבוֹא לָגוּר שָׁם:

מג (ה) וַיְהִי כְכַלּוֹת יִרְמְיָהוּ לְדַבֵּר
אֶל-כָּל-הָעָם אֶת-כָּל-
דְּבָרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר שָׁלַח
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲלֵיהֶם אֶת כָּל-
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: (ג) וַיֹּאמֶר
עֲזַרְיָה בֶן-הוֹשַׁעְיָה וַיּוֹחֲנָן בֶּן-
קֶרֶחַ וְכָל-הָאֲנָשִׁים הַזֹּדִים
אֹמְרִים אֶל-יִרְמְיָהוּ שֶׁקָּרָאתָ
מִדְּבַר לֹא שָׁלַחְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לֵאמֹר לֹא-תָבֹאוּ מִצְרַיִם לָגוּר
שָׁם: (ג) כִּי בְרוּךְ בֶּן-נְרִיָּה מִסִּית
אֶתְךָ בָּנוּ לְמַעַן תַּחַת אֲתָנוּ בְיַד-
הַכְּשָׁדִים לְהַמִּית אֲתָנוּ וּלְהַגְקוֹת
אֲתָנוּ בְּבַל: (ד) וְלֹא-שָׁמַע יוֹחֲנָן
בֶּן-קֶרֶחַ וְכָל-שְׂרֵי הַחַיִּלִּים וְכָל-
הָעָם בְּקוֹל יְהוָה לְשַׁבֵּת בְּאֶרֶץ
יְהוּדָה: (ה) וַיִּקַּח יוֹחֲנָן בֶּן-קֶרֶחַ
וְכָל

תרגום אשכנזי קכא
אונד איהר וואללמעט ניכט
געהארבען דער שטימע דעם
עוויגען אייערעם גאטטעם,
ניכט געהארבען דעם, וואס
ער דורך מיד בעפאהלען.
(כג) זא וויססעט נאך איינמאל,
דאס איהר דורך קריען, דורך
הונגער אונד דורך פעסט אום
קאמען ווערדעט אן דעם אר-
טע, דען איהר אייך געוועהלט
צו אייערעם אויפענטהאלטע.
מג (ה) נאכדעם ירמיהו דעם
זעמטליכען פאלקע
דיא ווארטע דעם עוויגען איה-
רעם גאטטעם פארגעטראגען
האטטע, דיא אללע דער עווי-
גע איהר גאטט אין דער טהאט
דורך איהן איהנען זאגען ליעם,
(ג) ריעף עוריה דער זאָהן
הושעיה'ס אונד יוחנן דער
זאָהן קרח'ס, אונד אללע פער-
וועגענען מעננער אונטר איה-
נען ריעפען זאגלייך דעם
ירמיה צו: פאלשעם פערקינ-
דעסט דוא, דיך האט דער
עוויגע ניכט געזאנדט מיט ריע-
זעם אויפטראגע: געהעט ניכט
נאך מצרים, אום דאזעלכסט
צו וואָהנען! (ג) זאָנדערן ברוך
דער זאָהן נריה'ס האט דיך
אויפגערייצט ווידער אונד, אום
אונד דען כשרים אין דיא הענ-
דע צו געבען, דאס זיא אונד
אומבריינגען, אָדער אונד (ווע-
כיגטענס) נאך בבל אין
דיא געפאנגענשאפט פיהרען.

(ד) יוחנן ד'ר זאָהן קרח'ס, דיא העערפיהרער אונד אללעם איבריגע פאלק גאב אלוף קיין
געהאר דער שטימע דעם עוויגען, אים לאנדע יהודה צו בלייבען; (ה) פיעלמעהר נאָה:

ב א ו ר

מג (א) אח כל הדברים, הנפל נא לאזת ה' נב, ולהורות כי ירמי' לא גרע ולא הוסיף דכך
JEREMIA.
מז 16 על